



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

19. kesäkuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 195/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 195/02 Asia C-527/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Midden-Nederland – Alankomaat) – Stichting Brein v. Jack Frederik Wullems, joka toimii myös Filmspeler-toiminimellä (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen — 3 artiklan 1 kohta — Yleisölle välittäminen — Käsite — Mediasoitinten myynti — Add-on-tiedostot — Teosten julkaiseminen ilman oikeudenhaltijan lupaa — Pääsy internetin suoratoistosisivustolle — 5 artiklan 1 ja 5 kohta — Kappaleen valmistamista koskeva oikeus — Poikkeukset ja rajoitukset — Laillinen käyttö) 2

2017/C 195/03 Asia C-564/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kecskeméti közigazgatási és munkaügyi bíróság – Unkari) – Tibor Farkas v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin oikeuden rikkomista koskevan perusteen tutkiminen viran puolesta — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Oikeus vähentää aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettu vero — Käännetyin veronmaksuvelvollisuuden järjestelmä — 199 artiklan 1 kohdan g alakohta — Soveltaminen ainoastaan silloin, kun on kyse kiinteästä omaisuudesta — Tilanne, jossa tavaroiden hankkija on perusteettomasti maksanut veron myyjälle virheellisesti laaditun laskun takia — Veroviranomaisen päätös, jossa vahvistetaan omaisuuden hankkijan verovelka ja evätään hankkijan hakema verovähennys sekä määrätään hänelle verotuksellinen seuraamusmaksu) 3

2017/C 195/04	Asia C-632/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – Costin Popescuv. Guvernul României ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Tielikenne — Ajokortti — Direktiivi 2006/126/EY — 13 artiklan 2 kohta — Käsite ”ennen 19.1.2013 myönnetty oikeus ajamiseen” — Direktiivin täytäntöön panemiseksi annettu kansallinen lainsäädäntö — Henkilöiden, joilla ennen tämän lainsäädännön voimaantuloa on ollut oikeus mopon kuljettamiseen ilman ajokorttia, velvoittaminen hankkimaan ajokortti)	4
2017/C 195/05	Asia C-51/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Noord-Holland – Alankomaat) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Tavaroiden luokittelu — Implanttiruuvit, jotka on tarkoitettu istutettaviksi ihmiskehoon murtumien hoitoa tai proteesien kiinnittämistä varten — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 9021 — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1212/2014 — Pätevyys)	4
2017/C 195/06	Asia C-142/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2017 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 92/43/ETY — 6 artiklan 3 kohta — Luontotyyppien suojelu — Moorburgin (Saksa) hiilivoimalan rakentaminen — Natura 2000 -alueet Elbe-joella hiilivoimalasta nähdessä ylöspäin — Suunnitelman tai hankkeen suojelualueelle aiheuttamien vaikutusten arviointi)	5
2017/C 195/07	Asia C-464/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 6.4.2017 – Valittajana Pényügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Pyyntö saada tutustua komission asiakirjoihin — Epääminen — Kumoamiskanne — Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 19 artikla — Edustaminen unionin tuomioistuimissa — Asianajaja ei ole kantajaan nähden ulkopuolinen henkilö — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi perusteeton)	6
2017/C 195/08	Asia C-625/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 2.3.2017 – Valittajana Anikó Pint ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Unkarin hallitukselta peräisin olevat EU Pilot -menettelyyn nro 8572/15 [CHAP(2015)00353 ja 6874/14/JUST] liittyvät asiakirjat, jotka koskevat Unkarin väitettyä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomista — Asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö — Euroopan komissio ei ole antanut vastausta)	6
2017/C 195/09	Asia C-555/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 31.10.2016 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Vincenzo D’Andria ja Giuseppina D’Andria	7
2017/C 195/10	Asia C-581/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 16.11.2016 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Nicola Turco	7
2017/C 195/11	Asia C-582/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 16.11.2016 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Alfonso Consalvo	8
2017/C 195/12	Asia C-6120/16 P: Valitus, jonka Anastasia-Soultana Gaki on tehnyt 28.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-112/16, Gaki v. parlamentti, 19.9.2016 antamasta määräyksestä	8
2017/C 195/13	Asia C-29/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 19.1.2017 – Novartis Farma SpA v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9

2017/C 195/14	Asia C-42/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte costituzionale (Italia) on esittänyt 26.1.2017 – M.A. S. ja M.B.	10
2017/C 195/15	Asia C-101/17 P: Valitus, jonka Verus Food on tehnyt 23.2.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-82/14, Copernicus-Trademarks v. EUIPO, 7.7.2016 antamasta tuomiosta .	10
2017/C 195/16	Asia C-141/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Espanja) on esittänyt 21.3.2017 – José Luis Cabana Carballo v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	11
2017/C 195/17	Asia C-145/17 P: Valitus, jonka Internacional de Productos Metálicos, S.A. on tehnyt 21.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-217/16, Internacional de Productos Metálicos v. komissio, 25.1.2017 antamasta määräyksestä	12
2017/C 195/18	Asia C-154/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 27.3.2017 – SIA "E LATS" v. Valsts ieņēmumu dienests	14
2017/C 195/19	Asia C-169/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 3.4.2017 – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino v. Administración del Estado	14
2017/C 195/20	Asia C-181/17: Kanne 7.4.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	15
2017/C 195/21	Asia C-205/17: Kanne 20.4.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	16
 Unionin yleinen tuomioistuin		
2017/C 195/22	Asia T-512/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Green Source Poland v. komissio (Kumoamiskanne — EAKR — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 3 kohta — Kieltäytyminen myöntämästä rahoitusosuutta suurhankkeeseen — Hankkeen täytäntöönpanosta vastaava yritys — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	17
2017/C 195/23	Asia T-744/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Meta Group v. komissio (Välityslauseke — Kuudennen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2002 – 2006) yhteydessä tehdyt avustussopimukset — Kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007 – 2013) yhteydessä tehdyt avustussopimukset — Maksettujen summien palauttaminen — Kantajalle myönnetyn rahoitusosuuden loppumaksu — Tukikelpoiset kustannukset — Sopimusperusteinen vastuu)	17
2017/C 195/24	Asia T-264/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – Gameart v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn — Jäsenvaltion laatimat asiakirjat — Jäsenvaltiolle tehty pyyntö saada tutustua asiakirjoihin — Asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön toimitaminen edelleen komissiolle — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Komission toimivalta — Toimielimestä peräisin oleva asiakirja — Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artikla)	18
2017/C 195/25	Asia T-375/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – Germanwings v. komissio (Valtiontuki — Zweibrückenin lentoasemaa käyttävälle lentoyhtiölle myönnetty valtiontuki — Etu — Valtion toimenpiteeksi katsominen — Perusteluvollisuus — Luottamuksensuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Valtiontuen tarkastusmenettelyyn liittyvät asiakirjat — Kieltäytyminen myöntämästä oikeutta tutustua pyydettyihin asiakirjoihin — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suoja koskeva poikkeus)	19

2017/C 195/26	Asia T-403/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – JYSK v. komissio (Kumoamiskanne — EAKR — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 3 kohta — Kieltäytyminen myöntämästä rahoitusosuutta suurhankkeelle — Yritys, joka on vastuussa hankkeen toteuttamisesta — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	20
2017/C 195/27	Asia T-622/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – Deere v. EUIPO (EXHAUST-GARD) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin EXHAUST-GARD rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Puolustautumisoikeudet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)	20
2017/C 195/28	Asia T-681/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Environmental Manufacturing v. EUIPO – Société Elmar Wolf (suden päätä esittävä kuvio) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus suden päätä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Aiempi kansainvälinen kuviomerkki Outils Wolf — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	21
2017/C 195/29	Asia T-721/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – BASF v. EUIPO – Evonik Industries (DINCH) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavamerkiksi rekisteröity sanamerkki DINCH — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)	21
2017/C 195/30	Asia T-25/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Haw Par v. EUIPO – Cosmowell (GELENGGOLD) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GELENGGOLD rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Tiikeriä esittävä aiempi EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Oikeusvoima — Aiemman tavaramerkin käytön perusteella hankittu huomattava erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke — Tavaramerkkien sarja)	22
2017/C 195/31	Asia T-36/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Enercon v. EUIPO – Gamesa Eólica (vihreän sävyt) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkki, joka koostuu vihreän sävyistä — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)	23
2017/C 195/32	Asia T-97/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Kasztantowicz v. EUIPO – Gbb Group (GEOTEK) (EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki GEOTEK — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohta — Näyttö tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä — Myöhästymisen — Asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 ja 3 kohta ja 65 säännön 1 kohta — Haltijalle asetetun määräajan antaminen tiedoksi telekopiona — Sellaisten olosuhteiden puuttuminen, joiden perusteella EUIPO:n toimittaman lähetylistan oikeellisuus voitaisiin kyseenalaistaa — Asetuksen N:o 207/2009 78 artikla — Asetuksen N:o 2868/95 57 sääntö — Todistajien kuulemista koskeva pyyntö — EUIPO:n harkintavalta)	23
2017/C 195/33	Asia T-132/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.5.2017 – PayPal v. EUIPO – Hub Culture (VENMO) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki VENMO — Vilpillinen mieli — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohta)	24

2017/C 195/34	Asia T-200/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Gfi PSF v. komissio (Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Internet-sivustojen kehittäminen, ylläpito, muutostyöt ja tukipalvelut — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Saatu tarjous, joka on jo avattu — Varainhoitosäännöistä annetun asetuksen 111 artiklan 4 kohdan b alakohta)	24
2017/C 195/35	Asia T-224/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.5.2017 – Messe Friedrichshafen v. EUIPO – El Corte Inglés (Out Door) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-kuviomerkki Out Door — Aiempi EU-sanamerkki OUTDOOR PRO — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 76 artikla)	25
2017/C 195/36	Asia T-446/16 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – CC v. parlamentti (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Palvelukseenotto — Kilpailuilmoitus — Avoin kilpailu — Virheet varallaololuettelon hallinnoinnissa — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Uusi näyttö — Aineellinen vahinko — Yhdenvertainen kohtelu — Tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Mahdollisuuden menettäminen)	26
2017/C 195/37	Asia T-569/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.4.2017 – OU v. komissio (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Kurinpitomenettely — Tehtävistä pidättäminen — Palkan pitäys — Varoitus — Takaisinmaksu — Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 24 artiklan 4 kohta)	26
2017/C 195/38	Asia T-580/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – Azoulay ym. v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaus — Perhelisät — Koulutuslisä — Kieltäytyminen korvaamasta koulutuksesta aiheutuvia kuluja — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohta — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate)	27
2017/C 195/39	Asia T-588/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – HN v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Asetus (EU, Euratom) N:o 1023/2013 — Henkilöstösääntöuudistus — Uudet uraa ja palkkaluokkiin AD 13 ja AD 14 ylentämistä koskevat säännöt — Palkkaluokassa AD 12 olevat virkamiehet — Erityistehtävien hoitaminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 30 artiklan 3 kohta — Vuoden 2004 ylennyskierron — Pyyntö kantajan luokittelemisesta virkatyyppiin ”neuvonantaja tai vastaava” — Nimittävä viranomaisena ei ole vastannut pyyntöön — Vuoden 2015 ylennyskierron — Uusi pyyntö kantajan luokittelemisestä virkatyyppiin ”neuvonantaja tai vastaava” tai virkatyyppiin ”yksikönpäällikkö tai vastaava” — Nimittävä viranomaisena on hylännyt pyynnön — Luokittelupyynnön virkatyyppiin ”neuvonantaja tai vastaava” hylkäävän päätöksen vahvistava luonne — Oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyvät vaatimukset — Tutkimatta jättäminen)	28
2017/C 195/40	Asia T-381/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2017 – Düll v. EUIPO – Cognitect (DaToMo) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Menettämishakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	28
2017/C 195/41	Asia T-123/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin määräys 10.4.2017 – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte v. ACER (Väliaikainen oikeussuoja — Energia — ACER:n päätös, jolla se hylkäsi väliintulohakemuksen asiassa A-001-2017 (konsolidoitu) — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	29
2017/C 195/42	Asia T-158/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin määräys 21.4.2017 – Post Telecom v. EIP (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Alueverkkoon liittyvien viestintäpalvelujen tarjoaminen EIP-ryhmän rakennuksia ja kohteita varten Luxemburgissa — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja toisen tarjoajan valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	30
2017/C 195/43	Asia T-159/17: Kanne 10.3.2017 – Claro Sol Cleaning v. EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)	30
2017/C 195/44	Asia T-202/17: Kanne 31.3.2017 – Calhau Correia de Paiva v. komissio	31

2017/C 195/45	Asia T-203/17: Kanne 3.4.2017 – GY v. komissio	32
2017/C 195/46	Asia T-206/17: Kanne 3.4.2017 – Argus Security Projects v. komissio ja EUBAM	33
2017/C 195/47	Asia T-216/17: Kanne 7.4.2017 – Mabrouk v. neuvosto	34
2017/C 195/48	Asia T-222/17: Kanne 18.4.2017 – Recylex ym. v. komissio	34
2017/C 195/49	Asia T-228/17: Kanne 19.4.2017 – Zhejiang Jndia Pipeline Industry v. komissio	35
2017/C 195/50	Asia T-229/17: Kanne 19.4.2017 – Saksa v. komissio	37
2017/C 195/51	Asia T-234/17: Kanne 19.4.2017 – Siberian Vodka v. EUIPO – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)	38
2017/C 195/52	Asia T-235/17: Kanne 20.4.2017 – Dometic Sweden v. EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)	39
2017/C 195/53	Asia T-238/17: Kanne 25.4.2017 – Gugler v. EUIPO – Gugler France (GUGLER)	39
2017/C 195/54	Asia T-239/17: Kanne 25.4.2017 – Saksa v. komissio	40
2017/C 195/55	Asia T-241/17: Kanne 25.4.2017 – Puola v. komissio	41
2017/C 195/56	Asia T-246/17: Kanne 24.4.2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik v. EUIPO (Национальный Продукт)	42
2017/C 195/57	Asia T-247/17: Kanne 27.4.2017 – Azarov v. neuvosto	43
2017/C 195/58	Asia T-250/17: Kanne 24.4.2017 – avanti v. EUIPO (avanti)	43
2017/C 195/59	Asia T-251/17: Kanne 28.4.2017 – Robert Bosch v. EUIPO (Simply. Connected.)	44
2017/C 195/60	Asia T-252/17: Kanne 28.4.2017 – Robert Bosch v. EUIPO (Simply. Connected.)	45
2017/C 195/61	Asia T-253/17: Kanne 28.4.2017 – Der Grüne Punkt v. EUIPO – Halston Properties (ympyrän kuva kahdella nuolella)	45

Oikaisuja

2017/C 195/62	Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-232/16 P (EUVL C 63, 27.2.2017)	47
---------------	---	----

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2017/C 195/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 178, 6.6.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 168, 29.5.2017

EUVL C 161, 22.5.2017

EUVL C 151, 15.5.2017

EUVL C 144, 8.5.2017

EUVL C 129, 24.4.2017

EUVL C 121, 18.4.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Midden-Nederland – Alankomaat) – Stichting Brein v. Jack Frederik Wullems, joka toimii myös Filmspeler-toiminimellä

(Asia C-527/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen — 3 artiklan 1 kohta — Yleisölle välittäminen — Käsite — Mediasoittimen myynti — Add-on-tiedostot — Teosten julkaiseminen ilman oikeudenhaltijan lupaa — Pääsy internetin suoratoistosivustolle — 5 artiklan 1 ja 5 kohta — Kappaleen valmistamista koskeva oikeus — Poikkeukset ja rajoitukset — Laillinen käyttö)

(2017/C 195/02)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Midden-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stichting Brein

Vastaaja: Jack Frederik Wullems, joka toimii myös Filmspeler-toiminimellä

Tuomiolauselma

- 1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä on tulkittava siten, että se kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen sellaisen mediasoittimen myynnin, johon on etukäteen asennettu internetissä saatavilla olevia add-on-tiedostoja, jotka sisältävät hyperlinkkejä yleisön vapaasti käytettävissä oleville internetsivustoille, joilla on asetettu yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattuja teoksia ilman tekijänoikeuden haltijoiden lupaa.
- 2) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 1 ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että tilapäinen kappaleen valmistaminen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella mediasoittimella tekijänoikeudella suojatusta teoksesta suoratoistossa kolmannen internetsivustolta, jolla kyseistä teosta tarjotaan ilman tekijänoikeuden haltijan lupaa, ei täytä mainittujen säännösten mukaisia edellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kecskeméti közigazgatási és munkaügyi bíróság – Unkari) – Tibor Farkas v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-564/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin oikeuden rikkomista koskevan perusteen tutkiminen viran puolesta — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Oikeus vähentää aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettu vero — Käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmä — 199 artiklan 1 kohdan g alakohta — Soveltaminen ainoastaan silloin, kun on kyse kiinteästä omaisuudesta — Tilanne, jossa tavaroiden hankkija on perusteettomasti maksanut veron myyjälle virheellisesti laaditun laskun takia — Veroviranomaisen päätös, jossa vahvistetaan omaisuuden hankkijan verovelka ja evätään hankkijan hakema verovähennys sekä määrätään hänelle verotuksellinen seuraamusmaksu)

(2017/C 195/03)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kecskeméti közigazgatási és munkaügyi bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tibor Farkas

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 199 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan velallisen kiinteän omaisuuden luovutuksiin maksuvelvollisuuden määräävän päätöksen perusteella pakkomyyntinettä.
- 2) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/45, säännöksiä sekä verotuksen neutraalisuuden periaatetta, tehokkuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa, tavaroiden hankkija ei saa hyväksyä oikeutta vähentää arvonlisäveroa, jonka hän on perusteettomasti maksanut myyjälle sellaisen laskun perusteella, joka on laadittu tavanomaista arvonlisäverojärjestelmää koskevien sääntöjen mukaisesti, vaikka kyseinen liiketoimi kuului käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmän alaan, silloin, kun myyjä on maksanut mainitun veron valtiolle. Kyseiset periaatteet edellyttävät kuitenkin sitä, että siltä osin kuin se, että hankkija saa perusteettomasti laskutetun arvonlisäveron takaisin myyjältä, osoittautuu mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi esimerkiksi kyseisen myyjän maksukyvyttömyyden takia, hankkijan on voitava vaatia palautusta suoraan veroviranomaiselta.
- 3) Suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa, kansalliset veroviranomaiset määräävät verovelvolliselle, joka on hankkinut tavarain, jonka toimitus kuuluu käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmän alaan, verotuksellisen seuraamusmaksun, jonka suuruus on 50 prosenttia sen arvonlisäveron määrästä, joka hänen on pitänyt maksaa verohallinnolle, silloin, kun verohallinnolle ei ole aiheutunut verotulojen menetyksiä eikä ole ilmennyt viitteitä veropetoksesta, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – Costin Popescuv. Guvernul României ym.

(Asia C-632/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Tielikenne — Ajokortti — Direktiivi 2006/126/EY — 13 artiklan 2 kohta — Käsite ”ennen 19.1.2013 myönnetty oikeus ajamiseen” — Direktiivin täytäntöön panemiseksi annettu kansallinen lainsäädäntö — Henkilöiden, joilla ennen tämän lainsäädännön voimaantuloa on ollut oikeus mopon kuljettamiseen ilman ajokorttia, velvoittaminen hankkimaan ajokortti)

(2017/C 195/04)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Costin Popescu

Vastapuolet: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră ja Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Tuomiolauselma

Ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY säännöksiä, erityisesti sen 13 artiklan 2 kohtaa, on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, joka on annettu tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta ja jossa lakkautetaan oikeus kuljettaa mopoa ilman ajokorttia, jonka myöntäminen edellyttää samankaltaisen kokeen tai tutkinnon suorittamista kuin se, josta on säädetty muiden moottoriajoneuvojen kuljettamisen osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 26.4.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Noord-Holland – Alankomaat) – Stryker EMEA Supply Chain Services BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Asia C-51/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Tavaroiden luokittelu — Implanttiruuvit, jotka on tarkoitettu istutettaviksi ihmiskehoon murtumien hoitoa tai proteesien kiinnittämistä varten — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 9021 — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1212/2014 — Pätevyys)

(2017/C 195/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Holland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 16.10.2014 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1101/2014, liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 9021 on tulkittava siten, että siihen kuuluvat pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset lääkinälliset implanttiruuvit, jos kyseisillä tuotteilla on ominaispiirteitä, jotka erottavat ne tavallisista tuotteista korkeatasoisen viimeistelynsä ja suuren tarkkuutensa sekä valmistustapansa ja erityisen käyttötarkoituksensa osalta. Erityisesti se seikka, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia ruuveja voidaan istuttaa kehoon ainoastaan lääkinällisillä erityistyökaluilla eikä tavallisilla työkaluilla, on huomioon otettava ominaispiirre kyseisten lääkinällisten implanttiruuvien erottamiseksi tavallisista tuotteista.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.4.2017 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-142/16) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 92/43/ETY — 6 artiklan 3 kohta — Luontotyyppien suojelu — Moorburgin (Saksa) hiilivoimalan rakentaminen — Natura 2000 -alueet Elbe-joella hiilivoimalasta nähdessä jakea ylöspäin — Suunnitelman tai hankkeen suojelualueelle aiheuttamien vaikutusten arviointi)

(2017/C 195/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja J. Möller, avustajanaan M. W. Ewer, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole tehnyt Hampurin (Saksa) lähistöllä sijaitsevan Moorburgin hiilivoimalan rakentamista hyväksyessään asianmukaista ja täysimääräistä ympäristövaikutusten arviointia.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 10.5.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 6.4.2017 – Valittajana Pényügi Ismeretterjesztó és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-464/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Pyyntö saada tutustua komission asiakirjoihin — Epääminen — Kumoamiskanne — Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 19 artikla — Edustaminen unionin tuomioistuimissa — Asianajaja ei ole kantajaan nähden ulkopuolinen henkilö — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2017/C 195/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Pényügi Ismeretterjesztó és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (edustaja: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Krämer ja F. Erlbacher)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Pényügi Ismeretterjesztó és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 2.3.2017 – Valittajana Anikó Pint ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-625/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Unkarin hallitukselta peräisin olevat EU Pilot -menettelyyn nro 8572/15 [CHAP(2015)00353 ja 6874/14/JUST] liittyvät asiakirjat, jotka koskevat Unkarin väitettyä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomista — Asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö — Euroopan komissio ei ole antanut vastausta)

(2017/C 195/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Anikó Pint (edustaja: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Anikó Pint vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 10.4.2017.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 31.10.2016 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Vincenzo D'Andria ja Giuseppina D'Andria**

(Asia C-555/16)

(2017/C 195/09)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Salerno

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Vincenzo D'Andria ja Giuseppina D'Andria

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on todennut 4.4.2017 antamassaan määräyksessä seuraavaa:

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen rahapelejä koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sellaisen uuden tarjouskilpailun järjestämisestä, jossa myönnetään toimilupia, joiden voimassaolon kesto on lyhyempi kuin aikaisemmin myönnettyjen toimilupien, sen takia, että järjestelmä organisoidaan uudelleen yhtenäistämällä toimilupien voimassaolon päättymisajankohdat.

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle rajoittavalle kansalliselle säännökselle, jossa toimiluvan haltija veloitetaan luovuttamaan vastikkeetta oikeus käyttää sellaisia aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen kuuluvia hyödykkeitä, jotka muodostavat pelin hallinnointi- ja keräysverkoston, siinä tapauksessa, että toiminta päättyy toimiluvan voimassaoloajan päätyttyä, jos tällaisella rajoituksella ylitetään se, mikä on tarpeen kyseisellä säännöksellä tosiasiallisesti tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 16.11.2016 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Nicola Turco**

(Asia C-581/16)

(2017/C 195/10)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Salerno

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Nicola Turco

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on todennut 4.4.2017 antamassaan määräyksessä seuraavaa:

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen rahapelejä koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sellaisen uuden tarjouskilpailun järjestämisestä, jossa myönnetään toimilupia, joiden voimassaolon kesto on lyhyempi kuin aikaisemmin myönnettyjen toimilupien, sen takia, että järjestelmä organisoidaan uudelleen yhtenäistämällä toimilupien voimassaolon päättymisajankohdat.

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle rajoittavalle kansalliselle säännökselle, jossa toimiluvan haltija veloitetaan luovuttamaan vastikkeetta oikeus käyttää sellaisia aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen kuuluvia hyödykkeitä, jotka muodostavat pelin hallinnointi- ja keräysverkoston, siinä tapauksessa, että toiminta päättyy toimiluvan voimassaoloajan päätyttyä, jos tällaisella rajoituksella ylitetään se, mikä on tarpeen kyseisellä säännöksellä tosiasiallisesti tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on esittänyt 16.11.2016 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Alfonso Consalvo**

(Asia C-582/16)

(2017/C 195/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Salerno

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Alfonso Consalvo

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on todennut 4.4.2017 antamassaan määräyksessä seuraavaa:

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen rahapelejä koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sellaisen uuden tarjouskilpailun järjestämisestä, jossa myönnetään toimilupia, joiden voimassaolon kesto on lyhyempi kuin aikaisemmin myönnettyjen toimilupien, sen takia, että järjestelmä organisoidaan uudelleen yhtenäistämällä toimilupien voimassaolon päättymisajankohdat.

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle rajoittavalle kansalliselle säännökselle, jossa toimiluvan haltija veloitetaan luovuttamaan vastikkeetta oikeus käyttää sellaisia aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen kuuluvia hyödykkeitä, jotka muodostavat pelin hallinnointi- ja keräysverkoston, siinä tapauksessa, että toiminta päättyy toimiluvan voimassaoloajan päätyttyä, jos tällaisella rajoituksella ylitetään se, mikä on tarpeen kyseisellä säännöksellä tosiasiallisesti tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

**Valitus, jonka Anastasia-Soultana Gaki on tehnyt 28.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen
(kahdeksas jaosto) asiassa T-112/16, Gaki v. parlamentti, 19.9.2016 antamasta määräyksestä**

(Asia C-6120/16 P)

(2017/C 195/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Anastasia-Soultana Gaki (edustaja: G. Keisers, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Euroopan unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 6.4.2017 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 19.1.2017 – Novartis Farma SpA
v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)**

(Asia C-29/17)

(2017/C 195/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Novartis Farma SpA

Vastapuoli: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko direktiivin 2001/83/EY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, säännökset ja erityisesti sen 5 ja 6 artikla, kun huomioon otetaan myös direktiivin toinen perustelukappale, esteenä sellaisen kansallisen lain soveltamiselle ([21.10.1996 annetun asetuksen nro 536, sellaisena kuin se on muutettuna laiksi 23.12.1996 annetulla lailla nro 648,] 1 §:n 4 bis momentti], sellaisena kuin asetus on muutettuna 16.5.2014 annetulla lailla nro 79, jolla 20.3.2014 annettu asetus nro 36 muutettiin laiksi)], jossa pyritään saavuttamaan menojen hillitsemistä koskeva tavoite siten, että sisällyttämällä lääke Servizio Sanitario Nazionalesta (kansallinen terveydenhuoltojärjestelmä, jäljempänä SSN) korvattavien lääkkeiden luetteloon pyritään kannustamaan sen käyttöä muuhun kuin potilaiden enemmistön osalta hyväksytyyn terapeuttiseen käyttötarkoitukseen ilman, että otettaisiin huomioon mitään yksittäisen potilaan terapeuttisiin tarpeisiin liittyviä näkökohtia, ja huolimatta siitä, että on olemassa ja markkinoilla saatavissa lääkkeitä, jotka on hyväksytty kyseiseen käyttötarkoitukseen?
- 2) Voidaanko direktiivin 2001/83/EY 3 artiklan 1 kohtaa (lääkemääräyksen mukaiset apteekkivalmisteet) soveltaa silloin, kun lääke valmistetaan apteekissa kylläkin yksittäistä potilasta koskevan lääkemääräyksen perusteella mutta sarjavalmistuksena samalla tavalla ja toistuvasti ja ottamatta huomioon yksittäisen potilaan erityistarpeita niin, että lääke jaetaan terveydenhoitolaitokselle eikä potilaalle (kun otetaan huomioon, että lääke on luokiteltu luokkaan H-OSP) ja että sitä käytetään myös muussa laitoksessa kuin siinä, jossa se on valmistettu?
- 3) Ovatko asetuksen (EY) N:o 726/2004, ⁽²⁾ sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, säännökset ja erityisesti sen 3, 25 ja 26 artikla sekä liite, joissa annetaan Euroopan lääkevirastolle (EMA) yksinomainen toimivalta arvioida lääkkeiden, joiden terapeuttisena käyttötarkoituksena on syöpäsairauksien hoito, laatua, turvallisuutta ja tehoa sekä myyntiluvan myöntämismenettelyn (pakollinen keskitetty menettely) yhteydessä että lääkkeen myyntiluvan myöntämisen jälkeisten lääketurvallisuustoimien seuraamiseksi ja yhteensovittamiseksi, esteenä sellaisen kansallisen lain soveltamiselle, jossa annetaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle (AIFA) toimivalta tehdä lääkkeiden turvallisuutta koskevia päätöksiä, jotka liittyvät niiden off label -käyttöön, kun on kysymys lääkkeistä, joiden hyväksyminen kuuluu Euroopan komission yksinomaiseen toimivaltaan, jota käyttäessään tämä ottaa huomioon Euroopan lääkeviraston (EMA) suorittamat tekniset ja tieteelliset arvioinnit?
- 4) Ovatko direktiivin 89/105/ETY, ⁽³⁾ sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, säännökset ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohta esteenä sellaisen kansallisen lain soveltamiselle, jonka mukaan jäsenvaltio saa omissa päätöksissään, jotka koskevat hoitoa saaneelle aiheutuneiden terveydenhoitokulujen korvattavuutta, määrätä, että lääke korvataan, kun sitä käytetään muuhun kuin Euroopan komission tai eurooppalaisen erikoistuneen viraston keskitetyn arviointimenettelyn jälkeen myöntämässä myyntiluvassa mainittuihin terapeuttisiin käyttötarkoituksiin, vaikka direktiivin 2001/83/EY 3 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

⁽²⁾ Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004 (EUVL 2004, L 136, s. 1).

⁽³⁾ Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi 89/105/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 8).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte costituzionale (Italia) on esittänyt 26.1.2017 – M.A.S. ja M.B.

(Asia C-42/17)

(2017/C 195/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte costituzionale

Pääasian asianosaiset

M.A.S. ja M.B.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että rikostuomioistuimen on jätettävä soveltamatta vanhentumista koskevaa kansallista lainsäädäntöä, joka estää rangaistusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin, tai jossa säädetään vanhentumisajoista, jotka ovat unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta lyhyempiä kuin jäsenvaltion taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta, myös, jos mainitulle soveltamatta jättämiselle ei ole riittävän tarkasti määriteltyä oikeusperustaa?
- 2) Onko SEUT 325 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että rikostuomioistuimen on jätettävä soveltamatta vanhentumista koskevaa kansallista lainsäädäntöä, joka estää rangaistusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin, tai jossa säädetään vanhentumisajoista, jotka ovat unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta lyhyempiä kuin jäsenvaltion taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta, myös, jos vanhentumista koskevat säännökset kuuluvat jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä aineellisen rikosoikeuden alaan ja niihin sovelletaan laillisuusperiaatetta?
- 3) Onko Euroopan unionin tuomioistuimen suuren jaoston asiassa C-105/14, Taricco, 8.9.2015 antamaa tuomiota tulkittava siten, että rikostuomioistuimen on jätettävä soveltamatta vanhentumista koskevaa kansallista lainsäädäntöä, joka estää rangaistusten määräämisen huomattavassa määrässä törkeitä petoksia, jotka kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin, tai jossa säädetään vanhentumisajoista, jotka ovat unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta lyhyempiä kuin jäsenvaltion taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta, myös, jos tällainen soveltamatta jättäminen on ristiriidassa jäsenvaltion valtiosäännön ylimpien periaatteiden tai jäsenvaltion perustuslaissa vahvistettujen yksilön luovuttamattomien oikeuksien kanssa?

Valitus, jonka Verus Food on tehnyt 23.2.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-82/14, Copernicus-Trademarks v. EUIPO, 7.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Verus Food (edustaja: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

— Tuomio T-82/14 on kumottava kokonaisuudessaan.

Toissijaisesti: Tuomio 82/14 on kumottava ja tuomiossa vääristyneellä tavalla huomioon otettujen tosiseikkojen perusteella asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen.

— Vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikissa oikeusasteissa syntyneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat valitusperusteet:

- 1) 26.2.2009 annetun asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ rikkominen, erityisesti tavaramerkkiasetuksen 52 artiklan rikkominen
- 2) 26.2.2009 annetun asetuksen N:o 207/2009 rikkominen, erityisesti tavaramerkkiasetuksen 75 artiklan rikkominen
- 3) 26.2.2009 annetun asetuksen N:o 207/2009 rikkominen, erityisesti tavaramerkkiasetuksen 76 artiklan rikkominen
- 4) ”Vilpillistä tavaramerkin rekisteröintiä” koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön rikkominen
- 5) Unionin tuomioistuimen ”perusoikeusluettelon” rikkominen
- 6) Kansainvälisen oikeuden (teollisoikeuden suojelemista koskeva Pariisin yleissopimus) rikkominen
- 7) Kansainvälisen oikeuden eli TRIPS-sopimuksen (sopimus tekijän- ja teollisoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista) rikkominen
- 8) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklan rikkominen
- 9) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdan rikkominen
- 10) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen
- 11) Vuoden 1948 yleisen ihmisoikeuksien julistuksen 17 artiklan rikkominen
- 12) Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) ja siihen kuuluvien lisäpöytäkirjojen, erityisesti pöytäkirjassa nro 1 olevan 1 artiklan rikkominen
- 13) Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkominen - Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, erityisesti väärennettyjen, paikkansa pitämättömien tosiseikkojen (toteamusten) yhteydessä, vihjailujen, väärin syytösten, mustamaalaus, pahojen puheiden ja panettelun yhteydessä

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Espanja) on esittänyt
21.3.2017 – José Luis Cabana Carballo v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería
General de la Seguridad Social (TGSS)**

(Asia C-141/17)

(2017/C 195/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Pääasian asianosaiset

Valittaja: José Luis Cabana Carballo

Vastapuolet: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun henkilö saa vanhuuseläkettä pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksetun etuuden muututtua vanhuuseläkkeeksi hänen täytettyään 65 vuotta ja kun hänelle maksetaan 20 prosentin lisää, koska henkilön iän, yleisten tai erityisten valmiuksien puuttumisen ja asuinpaikan sosiaalisten ja työolosuhteiden vuoksi aikaisemmasta tavanomaisesta työstä poikkeavan muun työn saamisen oletetaan olevan vaikeaa, ja hänelle myönnetään Saksan valtion kustannuksella oleva vanhuuseläke-etuus, jonka suuruus on 128 euroa kuukaudessa, mikä on vähemmän kuin mainittu lisä, sovellettaessa asetusta N:o 883/2004:⁽¹⁾

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 883/2004 53 artiklan 3 kohdan a ja d alakohtaa pidettävä sen 5 artiklassa tarkoitettuina poikkeussäännöksinä ja onko niitä tästä syystä sovellettava 5 artiklan b alakohdassa säädetyn sijaan?
- 2) Onko kyseisen asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohtaa sovellettaessa katsottava, että tavanomaisessa ammatissa työskentelyä koskevan pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksetun eläkkeen 20 prosentin lisää koskeva Espanjan lainsäädäntö on lainsäädäntö, jossa edellytetään ulkomailla saatujen etuuksien tai tulojen huomioon ottamista?
- 3) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko Espanjan hallinto- ja oikeuskäytäntöä, jonka mukaan tavanomaisessa ammatissa työskentelyä koskevan pysyvän täyden työkyvyttömyyden maksetun eläkkeen 20 prosentin lisän maksaminen keskeytyy, kun etuudensaaja saa vanhuuseläkettä toisesta jäsenvaltiosta, pidettävä kyseisen unionin säännöksen vastaisena?
- 4) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kyseisen asetuksen 53 artiklan 3 kohdan d alakohtaa pidettävä esteenä sille, että tavanomaisessa ammatissa työskentelyä koskevan pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksetun eläkkeen 20 prosentin lisän maksaminen keskeytyy myös siltä osin kuin se ylittää toisessa jäsenvaltiossa saadun eläkkeen määrän?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Valitus, jonka Internacional de Productos Metálicos, S.A. on tehnyt 21.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-217/16, Internacional de Productos Metálicos v. komissio, 25.1.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (edustajat: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente ja A. Monreal Lasheras, abogados)

Vastapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- yleisen tuomioistuimen 25.1.2017 asiassa T-217/16 antama määräys on kumottava
- asia T-217/16 on palautettava yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuisi ajallisesta rajoituksesta, josta säädetään 26.2.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/278 2 artiklassa
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste perustuu asiavaltuuteen, jonka nojalla yleisessä tuomioistuimessa voidaan nostaa kanne, jossa vaaditaan kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, kumoamisesta 26.2.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/278 (EUVL 2016, L 52, s. 24; jäljempänä asetus 2016/278), koska valittaja katsoo olevansa SEUT 263 artiklan neljännessä alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa. Yleinen tuomioistuin on hyvin tietoinen siitä, että nämä tilanteet ovat: i) riidanalainen toimi koskee kantajaa suoraan tai erikseen tai ii) sääntelytoimet, jotka koskevat kantajaa suoraan ja jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Sen osalta, **koskeeko riidanalainen toimi kantajaa suoraan ja erikseen**, kantaja toteaa, ettei yleinen tuomioistuin kyseenalaista sitä, että toimi koskee kantajaa suoraan. Riidanalainen toimi koskee IPM:ää lisäksi myös erikseen, koska asetus vaikuttaa kaikkiin maahantuojiin, joiden polkumyynnitullit koskivat sellaisia nimikkeitä tai TARIC-koodeja, jotka antoivat aiheita polkumyynnitullien maksamiseen varainhoitovuosina 2009 (vuotena, jona tuli voimaan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 91/2009; EUVL 2009, L 29, s. 1; jäljempänä asetus N:o 91/2009) ja 2016 (asetuksen 2016/278 voimaantulovuosi), molemmat vuoden mukaan lukien. Kyseiset maahantuojat ovat näin ollen ”talouden toimijoiden rajattu joukko”, koska polkumyynnitulleista poikkeamisen vaikutukset vaikuttaa niihin konkreettisesti ja nimenomaisesti.

Sellaisten **sääntelytoimien, jotka koskevat kantajaa suoraan ja jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä**, osalta arviointi perustuu sen osoittamiseen, ettei asetus 2016/278 sisällä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Ne veronmaksua koskevat päätökset, jotka yleinen tuomioistuin esittää asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteinä, eivät ole sellaisia, koska ainoat tullien maksuun liittyvät toimenpiteet, jotka valittajalle on osoitettu, ovat perustuneet asetukseen N:o 91/2009, ja koska tälle ei ole osoitettu yhtäkään tullien maksuun liittyvää toimenpidettä kanteen kohteena olevan asetuksen (asetus 2016/278) nojalla. Tätä todistaa se, että ne tullien maksua koskevat päätökset, jotka Espanjan veroviranomaiset ovat osoittaneet IPM:lle, on osoitettu ennen riidanalaisen asetuksen voimaantuloa.

Riidanalainen 2 artikla on nimittäin itsenäinen normi, joka ei edellytä mitään myöhempää toimea tuottaakseen oikeusvaikutuksia sen voimaantulosta alkaen, koska siinä ainoastaan kumotaan polkumyynnitullit sillä perusteella, että ne ovat polkumyynnitullien ja GATT-sopimuksen vastaisia.

Lisäksi asetuksessa asetetaan velvollisuus pidättäytyä tekemästä jotakin, koska se sisältää Espanjan valtioon kohdistuvan määräyksen olla ryhtymättä mihinkään kyseisten polkumyynnitullien kantamista merkitsevään toimeen, joten sillä kielletään näin ollen kaikki veroviranomaisten toimet, joista voitaisiin nostaa kanne sisäisessä oikeusjärjestyksessä, ja luodaan näin ollen tilanne, jossa kumoamiskanteen nostaminen on ainoa keino, joka IPM:llä ylipäättään on käytettävissään asetuksen 2016/278 2 artiklan riitauttamiseksi.

Kun edellä esitetty otetaan huomioon, kantaja katsoo, ettei ole epäilyksen häivääkään siitä, että IPM:llä on SEUT 263 artiklan nojalla oikeus nostaa kanne, jossa vaaditaan kumoamaan asetuksen 2016/278 2 artikla, koska kyseinen asetus ei luonteensa ja sisältönsä puolesta sisällä pienintäkään täytäntöönpanotoimenpidettä.

2. Valittaja viittaa toisen valitusperusteensa osalta yleisessä tuomioistuimessa esitettyyn vaatimukseen, joka koskee riidanalaisen **asetuksen 1 artiklan vaikutusten taannehtivan soveltamisen hyväksymistä**. Valittaja väittää tältä osin, että – toisin kuin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisessa määräyksessä, jossa se toteaa, ettei se ole toimivaltainen julistamaan asetuksen 1 artiklan voimassaoloa taannehtivaksi – kyseinen taannehtivuus on asetuksen 2 artiklan kumoamisen välttämätön seuraus, koska mainitussa artiklassa luodaan ajallinen rajoitus, jonka hyväksyttävyyden riitautetaan kumoamiskanteella, jota ei ole otettu tutkittavaksi. Näin ollen valittajan esittämä vaatimus siitä, että asetuksen 1 artikla julistetaan taannehtivasti voimassa olevaksi, täyttää täysin tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska tämä vaatimus hyväksytään hiljaisesti samalla kun asetuksen 2 artikla todetaan pätemättömäksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 27.3.2017 – SIA "E LATS" v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-154/17)

(2017/C 195/18)

Oikeudenkäyntikieli: *latvia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "E LATS"

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 311 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että käytettyinä tavaroina voidaan pitää elinkeinonharjoittajan ostamia käytettyjä esineitä, jotka sisältävät jalometalleja tai jalokiviä (kuten nyt käsiteltävässä asiassa) ja jotka jälleenmyydään pääasiallisesti niiden sisältämien jalometallien ja jalokivien ottamiseksi talteen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko erityisjärjestelmän soveltamisen rajoittamisen kannalta merkityksellistä, että elinkeinonharjoittaja tietää myöhemmän ostajan aikovan ottaa käytetyissä esineissä olevat jalometallit tai jalokivet talteen, tai onko liiketoimeen liittyvillä objektiivisilla ominaisuuksilla (esineiden määrä, liiketoimen vastapuolen oikeudellinen asema) merkitystä?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 3.4.2017 – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino v. Administración del Estado

(Asia C-169/17)

(2017/C 195/19)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Vastapuoli: Administración del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 34 ja SEUT 35 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä iberialaista sianlihaa, kinkkua, sianlapaa ja sianpaistia koskevan laatustandardin hyväksymisestä 10.1.2014 annetun kuninkaan asetuksen nro 4/2014 8 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa asetetaan käsitteen "iberialainen" käytön edellytykseksi Espanjassa jalostetuissa tai myytävissä tuotteissa se, että iberialaisrotuun kuuluvien sikojen kasvattajat laajentavat (rehuilla ruokkimiseen perustuvissa) tehokasvatusjärjestelmissä eläimen, jonka elopaino on yli 110 kg, käytettävissä olevan vapaan kokonaislattia-alan vähimmäismäärän 2 neliometriin, vaikka osoitetaan – tässä tapauksessa – että kyseisen toimenpiteen tarkoituksena on parantaa kyseisen oikeussäännön kohteena olevien tuotteiden laatua?

- 2) Onko sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 18.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/120/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 12 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä iberialaista sianlihaa, kinkkua, sianlapaa ja sianpaistia koskevan laatustandardin hyväksymisestä 10.1.2014 annetun kuninkaan asetuksen nro 4/2014 8 §:n 1 momentin kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa asetetaan käsitteen ”iberialainen” käytön edellytykseksi Espanjassa jalostetuissa tai myytävissä tuotteissa se, iberialaisrotuun kuuluvien sikojen kasvattajat laajentavat (rehuilla ruokkimiseen perustuvissa) tehokasvatustajärjestelmissä eläimen, jonka elopaino on yli 110 kg, käytettävissä olevan vapaan kokonaislattia-alan vähimmäismäärän 2 neliometriin, vaikka kyseisen kansallisen oikeussäännön tarkoituksena on tuotteiden laadun parantaminen eikä erityisesti sikojen suojelun parantaminen?

Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivin [2008/120/EY] 12 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 34 ja SEUT 35 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kuninkaan asetuksen nro 4/2012 8 §:n 1 momentin kaltaisessa oikeussäännössä edellytetään Espanjassa jalostettujen tai myytävien tuotteiden laadun parantamiseksi – eikä sikojen suojelemiseksi – muiden jäsenvaltioiden tuottajilta samojen eläinten kasvatusta koskevien edellytysten täyttämistä, joiden täyttämistä edellytetään espanjalaisilta tuottajilta, jotta niiden sianlihasta valmistetuille tuotteille voitaisiin hyväksyä myyntinimitykset, joista säädetään kyseisessä kuninkaan asetuksessa?

- 3) Onko SEUT 34 ja SEUT 35 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä iberialaista sianlihaa, kinkkua, sianlapaa ja sianpaistia koskevan laatustandardin hyväksymisestä 10.1.2014 annetun kuninkaan asetuksen nro 4/2014 8 §:n 2 momentin kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään 10 kuukauden vähimmäisteurasiästä sioille, joista jalostetaan de cebo -luokkaan kuuluvia tuotteita, tarkoituksena parantaa kyseistä tuoteluokkaa?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 47, s. 5.

Kanne 7.4.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-181/17)

(2017/C 195/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja J. Rius)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti on todettava, ettei Espanjan kuningaskunta ole noudattanut maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä annetun asetuksen (EY) N:o 1071/2009 3 artiklan ja 5 artiklan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan asettaessaan ajoneuvojen vähimmäismäärän julkisen liikenteen harjoittamista koskevan luvan saamiseksi
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komission Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostamassa kanteessa on kyse maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51)⁽¹⁾ soveltamisesta.

Komissio katsoo, ettei Espanjan kuningaskunta ole noudattanut mainitun asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 5 artiklan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan asettaessaan julkisen liikenteen harjoittamista koskevan luvan saamisen edellytykseksi sen, että yrityksillä on käytössään vähintään kolme ajoneuvoa.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 300, s. 51

Kanne 20.4.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-205/17)

(2017/C 195/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: E. Manhaeve ja E. Sanfrutos Cano)*Vastaaja:* Espanjan kuningaskunta**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuim

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut 14.4.2011 annetun tuomion komissio v. Espanja (C-343/10, EU:C:2011:260) täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä;
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan maksamaan komissiolle 171 217,20 euron suuruisen uhkasakon kultakin päivältä, jolla 14.4.2011 annetun tuomion komissio v. Espanja (C-343/10, EU:C:2011:260) täytäntöönpano viivästyy, vireille pannussa asiassa annettavasta tuomiosta siihen saakka, kun ensin mainittu tuomio on pantu täytäntöön;
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan maksamaan komissiolle 19 303,90 euroa kultakin päivältä 14.4.2011 annetun tuomion komissio v. Espanja (C-343/10, EU:C:2011:260) antamispäivästä nyt vireille pannussa asiassa annettavan tuomion antamispäivään tai siihen päivään saakka, jolloin tuomio asiassa C-343/10 on pantu täytäntöön, mikäli tämä tapahtuu ensin;
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta ei ole toteuttanut unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä direktiivin 91/271⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti siltä osin, kun kyse on puuttuvista yhdyskuntajätevesien keräysjärjestelmistä Valle de Güimarin taajaman alueella, ja direktiivin 91/271 4 artiklan 1, 3 tai 4 kohdan mukaisesti siltä osin, kuin kyse on yhdyskuntajätevesien käsittelemättä jättämisestä seuraavissa taajamissa: Alhurín el Grande, Barbate, Isla Cristina, Matalascañas, Tarifa, Valle de Güimar, Peníscola, Aguiño-Carreira-Ribeira, Estepona (San Pedro de Alcántara), Coín, Nerja, Gijón-Este, Noreste (Valle Guerra), Benicarló, Teulada-Moraira, Vigo ja Santiago.

⁽¹⁾ Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/271/ETY (EYVL 1991, L 135, s. 40).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Green Source Poland v. komissio

(Asia T-512/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — EAKR — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 3 kohta — Kieltäytyminen myöntämästä rahoitusosuutta suurhankkeeseen — Hankkeen täytäntöönpanosta vastaava yritys — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 195/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Green Source Poland sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustajat: asianajajat M. Merola ja L. Armati)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi M. Clausen ja B.-R. Killmann, sitten B.-R. Killmann ja R. Lyal)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen 7.4.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 2289 final kumoamiseksi, jolla kieltäydytään myöntämästä Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) rahoitusosuutta ”Bioaineksen valmistamiseen biopoltoaineiden tuottamiseksi tarkoitetun innovatiivisen teknologian hankkiminen ja täytäntöönpano” -nimiseen suurhankkeeseen, joka on osaa ”Innovatiivinen talous” -nimistä toimenpideohjelmaa tavoitteeseen ”Konvergenssi” liittyvän rakennetuen yhteydessä Puolassa

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Green Source Poland sp. z o.o. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 395, 10.11.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Meta Group v. komissio

(Asia T-744/14) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Kuudennen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2002 – 2006) yhteydessä tehdyt avustussopimukset — Kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007 – 2013) yhteydessä tehdyt avustussopimukset — Maksettujen summien palauttaminen — Kantajalle myönnetyn rahoitusosuuden loppumaksu — Tukikelpoiset kustannukset — Sopimusperusteinen vastuu)

(2017/C 195/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Meta Group Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat A. Bartolini ja A. Formica)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia ja R. Lyal)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan toteamaan, ettei komissio ole täyttänyt sellaisia rahoitukseen liittyviä velvoitteita, jotka perustuvat useisiin rahoitussopimuksiin, jotka komissio on tehnyt kantajan kanssa osana kuudennen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelmaa (2002–2006) ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa (2007–2013), toteamaan, että kuittaukset, jotka komissio on tehnyt kantajan vaatimista saatavista, ovat lainvastaisia, velvoittamaan komissio suorittamaan kantajalle määrät, jotka se on kyseisten rahoitussopimusten perusteella velvollinen suorittamaan, lisättyinä viivästyskorkeineen ja rahanarvon muutoksiin perustuvine lisineen ja maksamaan korvausta vahingosta, jota kantaja väittää itselleen aiheutuneen.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Meta Group Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 22.12.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – Gameart v. komissio

(Asia T-264/15) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevaan menettelyyn — Jäsenvaltion laatimat asiakirjat — Jäsenvaltiolle tehty pyyntö saada tutustua asiakirjoihin — Asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön toimittaminen edelleen komissiolle — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epäminen — Komission toimivalta — Toimielimestä peräisin oleva asiakirja — Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artikla)

(2017/C 195/24)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Puola) (edustaja: asianajaja P. Hoffman)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux, A. Buchet ja M. Konstantinidis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna, M. Kamejsza ja M. Pawlicka), Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Warin ja A. Pospíšilová Padowska) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi J.-B. Laignelot, K. Pleśniak ja E. Rebasti, sitten J.-B. Laignelot ja E. Rebasti)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 18.2.2015 annettu komission päätös siltä osin kuin sillä hylättiin sellainen pyyntö saada tutustua Puolan tasavallan laatimiin asiakirjoihin, jonka Puolan tasavalta oli toimittanut edelleen komissiolle Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artiklan toisen kohdan nojalla

Tuomiolauselma

- 1) 18.2.2015 annettu Euroopan komission päätös kumotaan siltä osin kuin komissio on hylännyt sellaisen pyynnön saada tutustua Puolan tasavallan laatimiin asiakirjoihin, jonka Puolan tasavalta oli toimittanut edelleen komissiolle Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 5 artiklan toisen kohdan nojalla.

- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Puolan tasavalta, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 254, 3.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – Germanwings v. komissio

(Asia T-375/15) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Zweibrückenin lentoasemaa käyttävälle lentoyhtiölle myönnetty valtiontuki — Etu — Valtion toimenpiteeksi katsominen — Perusteluvellisuus — Luottamuksensuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Valtiontuen tarkastusmenettelyyn liittyvät asiakirjat — Kieltäytyminen myöntämästä oikeutta tutustua pyydettyihin asiakirjoihin — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suoja koskeva poikkeus)

(2017/C 195/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Germanwings GmbH (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Martin Ehlers)

Vastaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer ja K. Herrman, sitten A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman ja S. Noë)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä valtiontuesta SA.27339 (12/C) (ex 11/NN), jonka Saksa on toteuttanut Zweibrückenin lentoaseman ja sitä käyttävien lentoyhtiöiden hyväksi, 1.10.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2016/152 (EUVL 2016, L 34, s. 68) osittaiseksi kumoamiseksi ja toisaalta 11.5.2015 annetun komission päätöksen GESTDEM 2015/1288, jolla on evätty oikeus tutustua osaan valtiontukea SA.27339 koskevasta asiakirja-aineistosta, kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Valtiontuesta SA.27339 (12/C) (ex 11/NN), jonka Saksa on toteuttanut Zweibrückenin lentoaseman ja sitä käyttävien lentoyhtiöiden hyväksi, 1.10.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2016/152 (EUVL 2016, L 34, s. 68) 1 artiklan 2 kohta, siltä osin kuin se koskee Flughafen Zweibrücken GmbH:n ja Germanwings GmbH:n välistä ensimmäistä sopimusta, ja 3 artiklan 4 kohdan e alakohta kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa Germanwings GmbH:n oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Germanwings vastaa neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 337, 12.10.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – JYSK v. komissio(Asia T-403/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — EAKR — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 3 kohta — Kieltäytyminen myöntämästä rahoitusosuutta suurhankkeelle — Yritys, joka on vastuussa hankkeen toteuttamisesta — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 195/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Puola) (edustaja: asianajaja H. Sønderby Christensen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi R. Lyal, B. R. Killmann ja M. Clausen, sitten R. Lyal ja B. R. Killmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumoamaan 11.5.2015 tehty komission päätös C(2015) 3228, jolla kieltäydytään myöntämästä Euroopan aluekehitysrahaston tukea suurhankkeelle "European Shared Service Centre – Intelligent Logistics Systems" osana Puolan tasavallan toimintakaudelle 2007–2013 vahvistamaa toimintaohjelmaa "Innovatiivinen talous".

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) JYSK sp. z o.o. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – Deere v. EUIPO (EXHAUST-GARD)(Asia T-622/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin EXHAUST-GARD rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Puolustautumisoikeudet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)

(2017/C 195/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deere & Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: aluksi asianajajat N. Weber ja T. Heitmann, sitten N. Weber)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 196/2014-4), joka koskee hakemusta sanamerkin EXHAUST-GARD rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Deere & Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 7, 11.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Environmental Manufacturing v. EUIPO – Société Elmar Wolf (suden päätä esittävä kuvio)

(Asia T-681/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus suden päätä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen kuviomerkki Outils Wolf — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 195/28)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: S. Malynicz, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Boespflug)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1252/2015-1), joka koskee Société Elmar Wolfin ja Environmental Manufacturing LLP:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Environmental Manufacturing LLP veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – BASF v. EUIPO – Evonik Industries (DINCH)

(Asia T-721/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki DINCH — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2017/C 195/29)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Asianosaiset

Kantaja: BASF SE (Ludwigshafen, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Schulz ja C. Onken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: R. Pethke ja M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Evonik Industries AG (Essen, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Schabenberger)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2080/2014-1), joka koskee Evonik Industries AG:n ja BASF SE:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) BASF SE veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Haw Par v. EUIPO – Cosmowell (GELENKGOLD)

(Asia T-25/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GELENKGOLD rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Tiukeriä esittävä aiempi EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Oikeusvoima — Aiemman tavaramerkin käytön perusteella hankittu huomattava erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke — Tavaramerkkien sarja)

(2017/C 195/30)

Oikeudenkäyntikieli:

Asianosaiset

Kantaja: Haw Par Corp. Ltd (Singapore, Singapore) (edustajat: asianajajat R. D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler ja C. Brockmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Itävalta) (edustajat: asianajajat J. Sachs ja C. Sachs)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1907/2015-1), joka koskee Haw Parin ja Cosmowellin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Haw Par Corp. Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 21.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Enercon v. EUIPO – Gamesa Eólica (vihreän sävyt)

(Asia T-36/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkki, joka koostuu vihreän sävyistä — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2017/C 195/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Enercon GmbH (Aurich, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Overhage, R. Böhm ja A. Silverleaf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Gamesa Eólica SL (Sarriguren, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Sanz Cerralbo, avocat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 28.10.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 597/2015-2), joka koskee Gamesa Eólican ja Enerconin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Enercon GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 111, 29.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2017 – Kasztantowicz v. EUIPO – Gbb Group (GEOTEK)

(Asia T-97/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki GEOTEK — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohta — Näyttö tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä — Myöhästyminen — Asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 ja 3 kohta ja 65 säännön 1 kohta — Haltijalle asetetun määräajan antaminen tiedoksi telekopiona — Sellaisten olosuhteiden puuttuminen, joiden perusteella EUIPO:n toimittaman lähetykslistan oikeellisuus voitaisiin kyseenalaistaa — Asetuksen N:o 207/2009 78 artikla — Asetuksen N:o 2868/95 57 sääntö — Todistajien kuulemistä koskeva pyyntö — EUIPO:n harkintavalta)

(2017/C 195/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Martin Kasztantowicz (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Ronneburger)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Hanf ja A. Söder)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Gbb Group Ltd (Letchworth, Yhdistynyt kuningaskunta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 14.12.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 3025/2014-5), joka koskee Gbb Groupin ja Martin Kasztantowiczin välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Martin Kasztantowicz veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.5.2017 – PayPal v. EUIPO – Hub Culture (VENMO)

(Asia T-132/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki VENMO — Vilpallinen mieli — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 195/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PayPal Inc. (San José, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajaja A. Renck ja I. Junkar, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermuda) (edustaja: J. Hill, barrister)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.1.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2974/2014-5), joka koskee PayPalin ja Hub Culturen välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 12.1.2016 tekemä päätös (asia R 2974/2014-5) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan PayPal Inc:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Hub Culture Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2017 – Gfi PSF v. komissio

(Asia T-200/16) ⁽¹⁾

(Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Internet-sivustojen kehittäminen, ylläpito, muutostyöt ja tukipalvelut — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Saatu tarjous, joka on jo avattu — Varainhoitosäännöistä annetun asetuksen 111 artiklan 4 kohdan b alakohta)

(2017/C 195/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luxemburg) (edustaja: asianajaja F. Moyse)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Delaude ja S. Lejeune)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan unionin julkaisutoimiston 2.3. ja 16.3.2016 tekemät päätökset, joilla hylätään tarjous, jonka kantaja on tehnyt sellaisen tarjouskilpailun yhteydessä, joka koskee muun muassa kyseisen toimiston verkkosivustoihin liittyviä kehittämis-, ylläpito-, edistämistä- ja tukipalveluja sekä toimituksellisia palveluja (EUVL JO 2015/S 251 459901), ja – mikäli tarpeellista – julkaisutoimiston 22.4.2016 antama vahvistava päätös, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus sen vahingon korvaamisesta, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen kyseisten päätösten takia.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Gfi PSF Sàrl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 222, 20.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.5.2017 – Messe Friedrichshafen v. EUIPO – El Corte Inglés (Out Door)

(Asia T-224/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-kuviomerkki Out Door — Aiempi EU-sanamerkki OUTDOOR PRO — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 76 artikla)

(2017/C 195/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Messe Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Schulte Hemming)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Eberl ja D. Hanf)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: El Corte Inglés SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. Rivas Zurdo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 8.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2302/2011-2), joka koskee El Corte Inglésin ja Messe Friedrichshafenin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Messe Friedrichshafen GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 232, 27.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2017 – CC v. parlamentti(Asia T-446/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Palvelukseenotto — Kilpailuilmoitus — Avoin kilpailu — Virheet varallaolueluettelon hallinnoinnissa — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Uusi näyttö — Aineellinen vahinko — Yhdenvertainen kohtelu — Tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Mahdollisuuden menettäminen)

(2017/C 195/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: CC (edustajat: asianajajat G. Maximini ja C. Hölzer)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Ecker ja E. Despotopoulou)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) 21.7.2016 antaman tuomion CC v. parlamentti (F-9/12 RENV, EU:F:2016:165) kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) 21.7.2016 antama tuomio CC v. parlamentti (F-9/12 RENV) kumotaan ensinnäkin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on laskenut CC:n menetetyt mahdollisuuden tulla otetuksi Euroopan unionin neuvoston palvelukseen koeajalla olevaksi virkamieheksi jättäen huomiotta 16.2.2006 ja 31.8.2007 välisen ajanjakson, ja toiseksi siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on laskenut CC:n menetetyt mahdollisuuden tulla otetuksi Euroopan unionin muiden toimielinten ja elinten palvelukseen koeajalla olevaksi virkamieheksi eri tavalla kuin neuvoston osalta.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Asia siirretään unionin yleisen tuomioistuimen muuhun kuin tämän valituksen käsitelleeseen jaostoon.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 10.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.4.2017 – OU v. komissio(Asia T-569/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Kurinpitomenettely — Tehtävistä pidättäminen — Palkan pidätys — Varoitus — Takaisinmaksu — Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 24 artiklan 4 kohta)

(2017/C 195/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: OU (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Ehrbar ja F. Simonetti)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan yhtäältä kumoamaan 13.3.2015 tehty komission päätös, jolla on hylätty kantajan vaatimus hänen palkastaan 15.1.2007 lähtien kuuden kuukauden ajalta pidätettyjen määrien takaisinmaksusta, ja vaaditaan toisaalta näiden määrien takaisinmaksua korkoineen

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan 13.3.2015 tehty päätös, jolla Euroopan komissio on hylännyt OU:n vaatimuksen siitä, että hänelle maksetaan takaisin hänen palkastaan 14.12.2006 tehdyn päätöksen nojalla pidätetyt määrät.
- 2) Komissio veloitetaan maksamaan takaisin OU:lle hänen palkastaan 14.12.2006 tehdyn päätöksen nojalla pidätetyt määrät.
- 3) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-141/15, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – Azoulay ym. v. parlamentti

(Asia T-580/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaus — Perhelisät — Koulutuslisä — Kieltäytyminen korvaamasta koulutuksesta aiheutuvia kuluja — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohta — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate)

(2017/C 195/38)

Oikeudenkäyntikieli:

Asianosaiset

Kantajat: Irit Azoulay (Bryssel, Belgia), Andrew Boreham (Wansin-Hannut, Belgia), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Belgia) ja Darren Neville (Ohain, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Taneva ja L. Deneys)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus kumota 24.4.2015 tehdyt parlamentin yksittäispäätökset, joilla kieltäydettiin myöntämästä koulutuslisää vuodelle 2014/2015, ja vaatimus kumota tarvittavilta osin 17. ja 19.11.2015 tehdyt parlamentin yksittäispäätökset, joilla hylättiin osittain kantajien 20.7.2015 tekemät valitukset

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard ja Darren Neville veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 25.4.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-9/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.4.2017 – HN v. komissio(Asia T-588/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Asetus (EU, Euratom) N:o 1023/2013 — Henkilöstösääntöuudistus — Uudet uraa ja palkkaluokkiin AD 13 ja AD 14 ylentämistä koskevat säännöt — Palkkaluokassa AD 12 olevat virkamiehet — Erityistehtävien hoitaminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 30 artiklan 3 kohta — Vuoden 2004 ylennyskierron — Pyyntö kantajan luokittelemisesta virkatyyppiin "neuvonantaja tai vastaava" — Nimittävä viranomais ei ole vastannut pyyntöön — Vuoden 2015 ylennyskierron — Uusi pyyntö kantajan luokittelemisesta virkatyyppiin "neuvonantaja tai vastaava" tai virkatyyppiin "yksikönpäällikkö tai vastaava" — Nimittävä viranomais on hylännyt pyynnön — Luokittelupyynnön virkatyyppiin "neuvonantaja tai vastaava" hylkäävän päätöksen vahvistava luonne — Oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyvät vaatimukset — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 195/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HN (edustajat: asianajajat F. Sciaudone ja R. Sciaudone)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Ehrbar ja A. C. Simon, avustajanaan asianajaja B. Wägenbauer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus erityisesti päätöksen, jolla "on hylätty [kantajan] pyyntö siitä, että hänen katsotaan hoitavan erityistehtäviä, jotka oikeuttavat luokittelemaan hänet virkatyyppiin 'neuvonantaja tai vastaava' [uusien] henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 30 artiklan 3 kohdan nojalla", ja 18.12.2013 tehdyn päätöksen SEC(2013) 691 "Tiedonanto komission jäsenten kabinettien kokoonpanon ja tiedottajia koskevien sääntöjen muuttamisesta", kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) HN veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 11.7.2016 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-18/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2017 – Düll v. EUIPO – Cognitect (DaToMo)(Asia T-381/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Menettämishakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2017/C 195/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Klaus Düll (Südergellersen, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Wolff-Marting)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cognitect Inc. (Durham, Pohjois-Carolina, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 19.4.2016 tekemästä päätöksestä (yhdistetyt asiat R 1383/2015-2 ja R 1481/2015-2), joka koskee Cognitect Inc:n ja Klaus Düllin välistä mitättömyysmenettelyä

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Klaus Düll ja Cognitect Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne molemmat velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 364, 3.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin määräys 10.4.2017 – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte v. ACER

(Asia T-123/17 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Energia — ACER:n päätös, jolla se hylkäsi väliintulohakemuksen asiassa A-001-2017 (konsolidoitu) — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2017/C 195/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja B. Rajal)

Vastaaja: Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER) (asiamiehet: P. Martinet ja E. Tremmel)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus ACER:n 17.2.2017 tekemän päätöksen, jolla kantajan väliintulohakemus hylättiin asiassa A-001-2017 (konsolidoitu), täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen varapresidentin määräys 21.4.2017 – Post Telecom v. EIP

(Asia T-158/17 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Alueverkkoon liittyvien viestintäpalvelujen tarjoaminen EIP-ryhmän rakennuksia ja kohteita varten Luxemburgissa — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja toisen tarjoajan valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2017/C 195/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Post Telecom SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat M. Thewes, C. Saettel ja T. Chevrier)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: T. Gilliams, P. Kiiver ja C. Solazzo, avustajinaan asianajajat M. Belmessieri ja B. Schutysen)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus EIP:n 6.1.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan tekemä tarjous tarjouskilpailun OP-1305, jonka nimi on "Alueverkkoon ja laajaverkkoon liittyvät viestintäpalvelut Euroopan investointipankkiryhmää varten", 1 osasta, ja päätöksen, jolla tätä osaa koskeva hankintasopimus on päätetty tehdä toisen tarjoajan kanssa, täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Välimiehakemus hylätään.
- 2) Asiassa T-158/17 R 15.3.2017 annettu määräys peruutetaan.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 10.3.2017 – Claro Sol Cleaning v. EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Asia T-159/17)

(2017/C 195/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja N. Fernández Fernández-Pacheco)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Solemo Oy (Helsinki, Suomi)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Claro Sol Facility Services desde 1972 – Rekisteröintihakemus nro 13 318 993

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 asiassa R 478/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 asiassa R 478/2016-1 tekemän päätöksen, jolla osittain hyväksyttiin Solemo Oy:n tekemä valitus ja osittain hylättiin EU-tavaramerkiksi rekisteröintiä koskevasta hakemuksesta nro 13 318 993 (Claro Sol Facility Services desde 1972) tehty väite nro B 2472267, minkä johdosta mainittu tavaramerkki jätettiin kokonaisuudessaan hyväksymättä luokkiin 37 ja 39 ja osittain jätettiin hyväksymättä luokkaan 35;
- hyväksyy hakemuksen nro 13 318 993, joka koskee tavaramerkin Claro Sol Facility Services desde 1972 rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi kaikille luokkiin 35, 37 ja 39 kuuluville palveluille, koska sen alueen yleisön keskuudessa, jolla Suomessa rekisteröity, väliintulijan omistama aikaisempi kansallinen tavaramerkki nro 250 356 (SOL) on suojattu, ei ole sekaannusvaaraa
- velvoittaa väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 31.3.2017 – Calhau Correia de Paiva v. komissio

(Asia T-202/17)

(2017/C 195/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ana Calhau Correia de Paiva (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat V. Villante ja G. Pandey)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- Kumoo seuraavat päätökset ja toimet todettuaan tarvittaessa ennakolta, että kilpailuilmoitus EPSO/AD/293/14 ja kyseessä oleva kielijärjestelmä ovat lainvastaisia ja ne eivät SEUT 277 artiklan mukaisesti ole sovellettavissa kantajaan:
 - Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) ja valintalautakunnan 9.11.2015 tekemä päätös siitä, että hakijan nimeä ei sisällytetä kilpailusta EPSO/AD/293/14 laadittuun varallaololuetteloon
 - EPSOn ja valintalautakunnan 23.6.2016 tekemä päätös siitä, että 9.11.2015 tehtyä päätöstä ei tarkastella uudelleen ja hakijan nimeä ei merkitä varallaololuetteloon
 - EPSOn 22.12.2016 tekemä päätös siitä, että vastataan kieltävästi kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaiseen hallinnolliseen valitukseen, joka koski valintalautakunnan päätöstä siitä, että hakijan nimeä ei merkitä kilpailusta EPSO/AD/293/14 laadittuun varallaololuetteloon, ja uudelleen tarkastamisesta kieltäytymistä koskevaa päätöstä
 - Kilpailun EPSO/AD/293/14 varallaololuettelo.
- Velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 1 artiklaa on rikottu, syrjimättömyysperiaatetta on loukattu, suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta on loukattu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe, kun EPSO määräsi tapaustutkimuksen tekemisessä käytettäväksi näppäimistön QWERTY EN, AZERTY FR/BE tai QWERTZ DE.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vuoden 1958 asetusta N:o 1 on rikottu kielijärjestelmä hyväksyttäessä ja se kilpailuilmoituksessa EPSO/AD293/14 vahvistettaessa, minkä lisäksi kilpailuilmotus EPSO/AD/293/14 on lainvastainen ja se ei ole sovellettavissa.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 1 artiklaa on rikottu ja syrjimättömyyskiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu, kun EPSO ja/tai valintalautakunta rajoittivat kilpailun hakijoiden toisen kielen valintamahdollisuudet saksaan, englantiin ja ranskaan.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta on loukattu EPSOn kilpailun tarkastelumenettelyssä.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan SEUT 296 artiklan 2 kohtaa ja henkilöstösääntöjen 25 artiklaa on rikottu, kun EPSO ei ole perustellut päätöksiään tietyn kielijärjestelmän hyväksymistä ja edistämistä, minkä lisäksi kilpailuilmotusta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklaa on rikottu, koska EPSO suoritti tehtäviä, jotka kuuluvat valintalautakunnalle.

Kanne 3.4.2017 – GY v. komissio

(Asia T-203/17)

(2017/C 195/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: GY (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kilpailun EPSO/AD/293/14 valintalautakunnan 23.12.2016 tekemän päätöksen olla kelpuuttamatta kantajaa arviointikeskukseen
- velvoittamaan Euroopan komissio korvaamaan oikeuden ja kohtuuden mukaan arvioitu 5 000 euron suuruinen summa aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- velvoittamaan Euroopan komissio korvaamaan joka tapauksessa oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan valintalautakunta laiminlöi perusteluvelvollisuutta, koska se ei ilmoittanut kantajalle arviointiperusteita, jotka se hyväksyi 20.7.2016 annetun tuomion GY v. komissio, F-123/15, EU:F:2016:160 täytäntöönpanemiseksi.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan valintalautakunta jätti huomiotta kilpailuilmoituksen, koska se rajoitti omavaltaisesti kantajan ammatillista kokemusta koskenutta arviointiaan tukeutuen kolmen kysymyksen osalta yksinomaan kyseisen kokemuksen kesto.

3. Kolmas kanneperuste, jonka koskee valintalautakunnan useita ilmeisiä arviointivirheitä, joiden vuoksi päätös myöntää kantajalle vain 17 pistettä 56 pisteestä (kun kynnys oli 22 pistettä) oli lainvastainen.

Kanne 3.4.2017 – Argus Security Projects v. komissio ja EUBAM

(Asia T-206/17)

(2017/C 195/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kypros) (edustajat: asianajajat T. Bontinck ja A. Guillaume)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Euroopan unionin yhdenntyn rajavalvonnan avustusoperaatio Libyassa (EUBAM Libya)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUBAM Libyan 24.1.2017 tekemän päätöksen, jolla on korvattu 16.2.2014 tehty alkuperäinen päätös olla hyväksymättä tarjousta, jonka Agnus-yhtiö teki turvallisuuspalvelujen suorittamista Euroopan unionin Libyassa toteutettavaa yhdenntyn rajavalvonnan avustusoperaation yhteydessä koskevassa tarjouskilpailussa (sopimus EUBAM-13-020), ja sen päätöksen, että hankintasopimus tehdään Gardan kanssa
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 966/2012 110 artiklan rikkomiseen (EUVL 2012, L 298, s. 1), tarjouspyyntöasiakirjoissa tarjouskilpailun ratkaisemiselle vahvistettujen sääntöjen ja erityisesti tarjoajille annettujen ohjeiden 4.1 ja 4.2 kohdan rikkomiseen sekä tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen. Kyseinen kanneperuste on jaettu kolmeen osaan:
 - ensimmäinen osa perustuu siihen, ettei sopimuksen ehtojen mukaisia teknisiä ja toiminnallisia resursseja ole otettu käyttöön
 - toinen osa perustuu siihen, ettei sopimuksen ehtojen mukaisia henkilöstöresursseja ole otettu käyttöön
 - kolmas osa perustuu siihen, että suunnitelma käyttöön ottamisesta on keinotekoinen ja siihen, että kokemus työskentelystä vihamielisessä ympäristössä on otettu huomioon.
2. Toinen kanneperuste perustuu sopimuksen alkuperäisten ehtojen huomattavaan muuttamiseen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen. Kyseinen kanneperuste on jaettu kahteen osaan:
 - ensimmäinen osa perustuu henkilöstöressurssien arviointiin
 - toinen osa perustuu teknillisten resurssien ja suunnitelman käyttöön ottamisesta arviointiin.

Kanne 7.4.2017 – Mabrouk v. neuvosto

(Asia T-216/17)

(2017/C 195/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisia) (edustajat: asianajajat J-R. Farhouat ja N. Boulay sekä S. Crosby, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta 27.1.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/153 (EUVL 2017 L 23, s. 19) siltä osin kuin se koskee kantajaa ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan varojen jäädyttäminen on Euroopan ihmisoikeus-sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetun kohtuullista aikaa koskevan periaatteen vastaista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei varojen jäädyttämiselle ole perusteita.
 - Neuvosto katsoo vastoin kantajan esittämää näyttöä, että kantajan varat on hankittu epäoikeutetusti, mutta ei perustele tätä näkemystään.
 - Katsoessaan, että kantajan varat on hankittu epäoikeutetusti, neuvosto tekee tosiseikkoja koskevan arviointivirheen, siltä osin kuin se on suorittanut mitään arviointia.
 - Varojen jäädyttäminen on tarkoituksetonta, koska sen tarkoituksena on auttaa Tunisiaa saamaan takaisin väärinkäytön kohteena olleita varoja. Mitkään kantajan varat eivät kuitenkaan ole olleet väärinkäytön kohteena.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan oikeutta työskennellä on loukattu jäädyttämällä kantajan varat presidentti Ben Alin menetettyä vallan.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että varojen jäädyttäminen on joka tapauksessa kohtuuttoman ankaraa ja loukkaa kantajan omistusoikeutta.

Kanne 18.4.2017 – Recylex ym. v. komissio

(Asia T-222/17)

(2017/C 195/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Recylex SA (Pariisi, Ranska), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgia) ja Harz-Metall GmbH (Goslar, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Wellinger, S. Reinart ja K. Bongs)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- alentamaan niille SEUT 101 artiklan mukaisesta menettelystä 8.2.2017 annetussa Euroopan komission päätöksessä (C (2017) 900 final) määrätyn sakon määrää
- myöntämään kantajille maksujärjestelyn ja
- velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki virheen jättäessään soveltamatta kantajiin sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa annetun tiedonannon ⁽¹⁾ 26 kohtaa (viimeinen alakohta) rikkomisen keston osalta.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki virheen jättäessään soveltamatta kantajiin sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa annetun tiedonannon 26 kohtaa (viimeinen alakohta) Ranskaa koskevan rikkomisen osalta.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio teki virheen, kun se sovelsi sakon laskennassa erityistä 10 prosentin korotusta sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen ⁽²⁾ 37 kohdan perusteella.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio teki virheen, kun se jätti myöntämättä kantajille 50 prosentin alennuksen sakosta sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa annetun tiedonannon 26 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta sekä periaatetta, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilöllisesti.
6. Kuudes kanneperuste, jossa unionin yleistä tuomioistuinta pyydetään käyttämään täyttä harkintavaltaansa maksujärjestelyn myöntämiseksi kantajille sakon osasta, joka on mahdollisesti vielä maksettava.

⁽¹⁾ Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa annettu Euroopan komission tiedonanto (EUVL 2006, C 298, s. 17), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa annetun komission tiedonannon muuttamisesta annetulla komission tiedonannolla (EUVL 2015, C 256, s. 1).

⁽²⁾ Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 19.4.2017 – Zhejiang India Pipeline Industry v. komissio

(Asia T-228/17)

(2017/C 195/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Kiina) (edustaja: asianajaja S. Hirsbrunner)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeistelyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososien tuonnissa 26.1.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/141 (EUVL 2017, L 22, s. 14) kantajaa koskevilta osin

- velvoittamaan komission ja komission tueksi asiassa mahdollisesti hyväksyttävän kunkin väliintulijan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki useita ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, että ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososien (jäljempänä kyseessä olevat liitososat) yhdysvaltalaiset ja eurooppalaiset standardit ovat keskenään vaihdettavissa.
 - Komissio ei noudattanut velvollisuuttaan arvioida merkityksellistä näyttöä puolueettomasti siltä osin kuin useat riidanalaisessa asetuksessa esitetyt tosiseikkoja koskevat lausumat keskinäisestä vaihdettavuudesta ovat joko virheellisiä ja ristiriitaisia tai harhaanjohtavia. Erityisesti väite, jonka mukaan ainoa yhteistyössä toiminut tuoja jätti esittämättä merkityksellistä näyttöä, on virheellinen.
 - Komissio oletti virheellisesti, että kyseessä olevat liitososat on sertifioitu sekä eurooppalaisten että yhdysvaltalaisen standardien mukaisesti. Se tukeutui yksinomaan valituksen tekijöiden perusteetomiin viime hetken väitteisiin, jotka on esitetty ensimmäisen kerran vasta itse riidanalaisessa asetuksessa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja jätti esittämättä riittävät perustelut normaaliarvon oikaisun osalta sekä esitti keskenään ristiriitaisia argumentteja.
 - Komissio tukeutui virheellisesti Euroopan unionin tuotannonalan kustannus- ja valmistustietoihin määrittääkseen asianmukaisen oikaisujen tason. Se hylkäsi Kiinan markkinatietoihin perustuneen oikaisuehdotuksen syistä, joita se ei perustellut.
 - Riidanalaisessa asetuksessa rikottiin tältä osin perusasetuksen 20 artiklaa ja SEUT 296 artiklaa, ja lisäksi sitä ei ole perusteltu riittävästi.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan tarkasteltavan ajanjakson määrittämisessä on tehty ilmeinen arviointivirhe.
 - Komissio toimi mielivaltaisesti jättäessään tarkastelematta vaihtoehtoisia ajanjaksoja, vaikka sillä olisi aikaisemman tutkinnan johdosta ollut hallussaan merkitykselliset tiedot.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaiseen asetukseen johtaneessa menettelyssä ei noudatettu unionin oikeuden yleisiä periaatteita, kuten hyvän hallinnon, avoimuuden ja kantajan puolustautumisoikeuksien periaatteita.
 - Komissio jätti toimittamatta kantajalle ”käytettävissä olevat tiedot” ajoissa alustavien päätelmien jälkeen. Kun komissio lopulta ilmoitti kyseiset tiedot yhdessä kaikkien muiden tietojen kanssa ensimmäistä kertaa lopullisissa päätelmissä, se ei antanut kantajalle riittävästi aikaa merkityksellisen arvioinnin tekemiseen.
 - Se loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia jättäessään antamatta tälle tilaisuutta kommentoida keskeisiä päätelmiä, jotka perustuivat valituksen tekijän viime hetken tarkistamattomiin väitteisiin, jotka on esitetty ensimmäisen kerran vasta riidanalaisessa asetuksessa.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan 26.1.2017 annetussa riidanalaisessa asetuksessa virheellisesti vahvistetaan kantajaan sovellettava polkumyynnitulli perusasetuksen säännösten mukaisesti, joissa käytetään poikkeuksellista vertailumaamenetelmää Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin normaaliarvon laskemiseksi, vaikka Euroopan unionin oikeus soveltaa tällaista poikkeuksellista kohtelua päättyi 11.12.2016.
 - Euroopan unioni on sitoutunut noudattamaan Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan erityisiä ehtoja neuvoston päätöksessä, jossa kyseinen liittyminen hyväksytään. Euroopan unionin toimielimenä komission on toimivaltaansa käyttäessään noudatettava unionin tekemiä kansainvälisiä sitoumuksia.
 - Riidanalainen asetus ei myöskään sovi yhteen unionin sen velvollisuuden kanssa, jonka mukaan sen on tulkittava polkumyynnin vastaisia sääntöjään kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun sen säännöksillä on nimenomaisesti tarkoitus toteuttaa unionin tekemää kansainvälistä sopimusta.

Kanne 19.4.2017 – Saksa v. komissio

(Asia T-229/17)

(2017/C 195/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja J. Möller sekä asianajajat M. Winkelmüller, F. van Schewick ja M. Kottmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhdenmukaistetun standardin EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä” viitetietojen säilyttämisestä varauksin Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 nojalla 25.1.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/133 (EUVL 2017, L 21, s. 113)
- kumoamaan yhdenmukaistetun standardin EN 14904:2006 ”Liikuntapaikkojen pintarakenteet. Monitoimikäyttöön tarkoitettujen sisäurheilutilojen pintarakenteet. Määrittely” viitetietojen säilyttämisestä varauksin Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti 25.1.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/145 (EUVL 2017, L 22, s. 62)
- kumoamaan rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 täytäntöönpanoon liittyvän komission tiedonannon (EUVL 2017, C 76, s. 32) siltä osin kuin se koskee yhdenmukaistettua standardia EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä”
- kumoamaan rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 täytäntöönpanoon liittyvän komission tiedonannon (EUVL 2017, C 76, s. 32) siltä osin kuin se koskee yhdenmukaistettua standardia EN 14904:2006 ”Liikuntapaikkojen pintarakenteet. Monitoimikäyttöön tarkoitettujen sisäurheilutilojen pintarakenteet. Määrittely”
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten muotomääräysten rikkomiseen

Saksan liittotasavalta väittää, että komissio on riidanalaisen päätöksen antamisen yhteydessä rikkonut olennaisia muotomääräyksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 305/2011⁽¹⁾ 18 artiklassa. Komissio ei Saksan mukaan ole saattanut asiaa direktiivin 98/34/EY⁽²⁾ 5 artiklan nojalla perustetun komitean käsiteltäväksi, asiassa ei ole kuultu asianomaisia eurooppalaisia standardointielimiä eikä riidanalaisia päätöksiä annettu mainitun direktiivin 5 artiklan nojalla perustetun komitean ”lausunnon perusteella”.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin

Kantaja väittää toisen kanneperusteensa osalta, että riidanalaisen päätöksen antamisen yhteydessä on laiminlyöty SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukainen perusteluvollisuus, koska niissä ei oteta kantaa asetuksen (EU) N:o 305/2011 18 artiklan 1 kohdan mukaiseen keskeiseen kysymykseen eli siihen, ovatko yhdenmukaistetut standardit asiaankuuluvan toimeksiannon mukaisia ja täyttävätkö ne rakennuskohteen perusvaatimukset. Tästä seuraa kantajan mukaan, ettei Saksan liittotasavalta tai unionin tuomioistuin voi arvioida sitä, mihin olennaisiin oikeudellisiin ja tosiseikkoihin koskeviin arviointeihin komissio on tukeutunut.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 305/2011 rikkomiseen

Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisilla päätöksillä ja tiedonannolla rikotaan asetuksen (EU) N:o 305/2011 aineellisia säännöksiä.

- Riidanalaisilla päätöksillä ja tiedonannolla rikotaan ensinnäkin asetuksen (EU) N:o 305/2011 17 artiklan 5 kohdan 1 ja 2 alakohtaa, koska komissio on kyseisten säännösten vastaisesti jättänyt tutkimatta, missä määrin yhdenmukaisesti standardit ovat asiaankuuluvan toimeksiannon mukaisia, ja jättänyt näin ollen tunnistamatta sen, ettei tällaista vastaavuutta ole ollut
- Riidanalaisilla päätöksillä ja tiedonannolla rikotaan toiseksi asetuksen (EU) N:o 305/2011 18 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, ja 17 artiklan 3 kohdan 1 alakohtaa. Komissio on jättänyt ottamatta huomioon, etteivät menettelymääräykset sisällä minkäänlaisia menettelyjä ja perusteita, jotka koskevat suoritusarviointia siltä osin kuin on kyse niin sanottujen muiden vaarallisten aineiden toimittamisesta, mikä johti siihen, että ne olivat rakennustuotteisiin liittyvien perusominaisuuksien kannalta epätäydellisiä ja vaaransivat rakennuskohteen perusvaatimukset.
- Komissio on antaessaan riidanalaiset säännökset tehnyt lopuksi arviointivirheen, koska se on asetuksen (EU) N:o 305/2011 18 artiklan 2 kohtaan sisältyvää mahdollisuutta hyödyntäen jättänyt säätämättä, että viittaukset kyseiseen yhdenmukaistettuun standardiin julkaistaan virallisessa lehdessä kantajan ehdottamien varausten kanssa.

⁽¹⁾ Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9.3.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 305/2011 (EUVL 2011, L 88, s. 5).

⁽²⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta 20.7.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/48/EY (EYVL 1998, L 217, s. 18).

Kanne 19.4.2017 – Siberian Vodka v. EUIPO – Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Asia T-234/17)

(2017/C 195/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Siberian Vodka AG (Herisau, Sveitsi) (edustaja: asianajaja O. Bischof)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin ”DIAMOND ICE” Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Kansainvälinen rekisteröinti nro 1 211 695

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.2.2017 asiassa R 1171/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 8.2.2017 asiassa R 1171/2016-4 tekemän päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/20098 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 20.4.2017 – Dometic Sweden v. EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)

(Asia T-235/17)

(2017/C 195/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dometic Sweden AB (Solna, Ruotsi) (edustajat: solicitor R. Furneaux ja solicitor E. Humphreys)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä sanamerkki "MOBILE LIVING MADE EASY" – Rekisteröintihakemus nro 14 952 592

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 13.2.2017 asiassa R 1832/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten rekisteröimistä haettiin mutta joiden osalta aiempi päätös pysytettiin
- kumoaa EUIPO:n hakemuksen rekisteröintikelpoisuudesta 10.8.2016 tekemän tutkinnan
- palauttaa asian EUIPO:lle päätöksen muuttamista varten
- ratkaisee oikeudenkäyntikuluvuorituksen valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävien menettelyjen osalta.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 25.4.2017 – Gugler v. EUIPO – Gugler France (GUGLER)

(Asia T-238/17)

(2017/C 195/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Alexander Gugler (Maxdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja M. C. Simon)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Gugler France (Besançon, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan GUGLER – EU-tavaramerkki nro 3 324 902

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 31.1.2017 asiassa R 1008/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee EU-tavaramerkin nro 3 324 902 rekisteröintiä koskevan merkinnän poistamista ja velvollisuutta korvata merkinnän poistamista vaatineen hakijan 550 euron suuruiset kulut
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan ja 54 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 25.4.2017 – Saksa v. komissio

(Asia T-239/17)

(2017/C 195/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: D. Klebs ja T. Henze)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 14.2.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/264 1 artiklan ja liitteen siltä osin kuin tietyt Saksan liittotasavallan Hauptzollamt Hamburg-Jonasin maksajaviraston suorittamat, maataloustukirahastosta rahoitettavat maksut, joiden yhteismäärä on 1 964 861,71 euroa, jätettiin unionin rahoituksen ulkopuolelle
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan oikeudenkäyntikulusta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan korkoja ei laskettu tai ilmoitettu virheellisesti

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽¹⁾ 31 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 32 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 885/2006⁽²⁾ 6 artiklan h alakohdan kanssa (tai vastaavasti asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 54 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 29 artiklan f alakohdan kanssa) rikottiin, koska rahoituksen ulkopuolelle jätettiin maksuja, vaikka Saksan viranomaiset olivat noudattaneet kaikkia merkityksellisenä ajankohtana sovellettuja säännöksiä ja erityisesti laskeneet ja ilmoittaneet korot asetuksen (EY) N:o 885/2006 taulukon III (sellaisena kuin se on asetuksen (EY) N:o 1233/2007⁽³⁾ mukaisessa muodossa) voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan päätöksen perustelut ovat puutteelliset

Kantajan mukaan SEUT 296 artiklan toista kohtaa rikottiin, koska komissio ei perustellut riittävästi ja ristiriidattomasti, miksi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä. 32 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 885/2006 6 artiklan h alakohdan kanssa, sellaisena kuin ne ovat asetuksen (EY) N:o 1233/2007 mukaisessa muodossa, seuraisi jäsenvaltioille velvollisuus, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 885/2006 taulukon III, sellaisena kuin se on asetuksen (EY) N:o 1233/2007 mukaisessa muodossa, mukaisten vientitukia koskevien sääntöjen vastaisuuksien yhteydessä palauttamisvaatimukset ja niihin liittyvät korot on jo varainhoitovuosien 2006–2008 osalta ilmoitettava samalla rivillä jo ennen koroista tehtävää päätöstä (tässä yhteydessä ei riitauteta oikeutta korkoon sinänsä). Kantajan mukaan komissio ei myöskään perustellut riittävästi ja ristiriidattomasti, miltä osin keskeiset valvontatehtävät olisi konkreettisesti laiminlyöty.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 4 kohdan mukaista määräaikaa ei noudatettu

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 4 kohdan a alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan a alakohtaa rikottiin, koska komissio ei ilmoittanut puutteista (korkojen laskeminen ja ilmoittaminen, keskeisten valvontatehtävien laiminlyöminen), joihin se perusti maksujen jättämisen rahoituksen ulkopuolelle, kirjallisesti 24 kuukauden kuluessa maksujen suorittamisajankohdasta.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan menettelyn kesto oli kohtuuttoman pitkä

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa, asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklaa, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklaa ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 34 artiklaa, yhdessä hallintomenettelyjen kohtuullista kestoa koskevan yleisen oikeusperiaatteen kanssa, rikottiin ja puolustautumis-oikeuksia loukattiin, koska komission menettely kesti kohtuuttoman kauan.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta loukattiin

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohtaa rikottiin ja suhteellisuusperiaatetta loukattiin, koska komissio ei soveltamalla viiden prosentin kiinteämääräistä oikaisua arvioinut asianmukaisesti mahdollisen sääntöjen rikkomisen luonnetta ja laajuutta. Erityisesti komissio ei kantajan mukaan ottanut huomioon sitä, että unioni ei kärsinyt taloudellista vahinkoa eikä todellista riskiä vahingon aiheutumisesta ollut missään vaiheessa aiheutunut ja että kantajan virhe oli korkeintaan vähäinen (tai sitä ei ollut lainkaan). Komissio loukkasi kantajan mukaan myös suhteellisuusperiaatetta, koska se oikaisi varainhoitovuoden 2010 saldoja, joilla ei ole selkeää yhteyttä kyseessä oleviin varainhoituvuosiin 2006–2008.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL 2005, L 201, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2005 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EY) N:o 885/2006 (EUVL 2006, L 171, s. 90).

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 885/2006 muuttamisesta (EUVL 2007, L 279, s. 10).

Kanne 25.4.2017 – Puola v. komissio

(Asia T-241/17)

(2017/C 195/55)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 14.2.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/264 siltä osin kuin siinä suljetaan Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Puolan tasavallan hyväksymän maksajaviraston maksamat menot, joiden suuruus on 25 708 035,13 euroa
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että asetuksen N:o 1306/2013⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska Puolan viranomaisten korvauksena vuoden 2011 sadon korjaamatta jättämisestä koskevista toimituksista, jotka liittyivät hedelmä- ja vihannesalan väliaikaisiin poikkeuksellisiin tukitoimenpiteisiin, joista säädettiin asetuksella N:o 585/2011⁽²⁾, maksamiin menoihin on tehty rahoitusoikaisu virheellisen laintulkinnan perusteella siitä huolimatta, että Puolan viranomaiset toteuttivat menot EU-lainsäädännön mukaisesti ja erityisesti eivät rikkoneet asetuksen N:o 543/2011⁽³⁾ 85 artiklaa.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Hedelmä- ja vihannesalan väliaikaisesta poikkeuksellisesta tukitoimenpiteestä 17.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 585/2011 (EUVL 2011, L 160, s. 71).

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 (EUVL 2011 L, 157, s. 1).

Kanne 24.4.2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik v. EUIPO (Национальный Продукт)

(Asia T-246/17)

(2017/C 195/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Lingens)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Национальный Продукт” – Rekisteröintihakemus nro 14 747 513

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 16.2.2017 asiassa R 1017/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 27.4.2017 – Azarov v. neuvosto**(Asia T-247/17)**

(2017/C 195/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mykola Yanovych Azarov (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat G. Lansky ja A. Egger)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/374 (EUVL 2017, L 58, s. 1) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- määräämään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla tiettyjä prosessinjohtotoimia ja erityisesti
 - esittämään kysymyksiä neuvostolle
 - kehottamaan neuvostoa lausumaan kirjallisesti tai suullisesti tietyistä riitaan liittyvistä kysymyksistä
 - pyytämään tietoja asianosaisilta tai kolmansilta, kuten muun muassa komissiolta, EADS:ltä ja Ukrainalta
 - pyytämään esittämään asiaan liittyviä asiakirjoja ja asiakirjojen otteita
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusoikeuksien loukkaamiseen

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa omaisuudensuojan ja elinkeinonharjoittamisen vapauden loukkaamiseen. Lisäksi kantaja väittää, että toteutetut rajoittavat toimenpiteet eivät olleet oikeasuhteisia.

2) Toinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kanne 24.4.2017 – avanti v. EUIPO (avanti)**(Asia T-250/17)**

(2017/C 195/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: avanti GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Bahmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”avanti” – Rekisteröintihakemus nro 14 646 038

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 14.2.2017 asiassa R 801/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hyväksyy Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) 6.10.2015 jätetyn tavaramerkkihakemuksen nro 01464038 ja julkaisee tavaramerkin rekisteröintihakemusmenettelyn jatkuessa.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklaa on rikottu.

Kanne 28.4.2017 – Robert Bosch v. EUIPO (Simply. Connected.)

(Asia T-251/17)

(2017/C 195/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Völker ja M. Pemsel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Simply. Connected.” – Rekisteröintihakemus nro 14 814 057

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 9.3.2017 asiassa R 948/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä asian käsittelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 64 artiklan, luettuna yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan kanssa, rikkominen
 - Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen.
-

Kanne 28.4.2017 – Robert Bosch v. EUIPO (Simply. Connected.)

(Asia T-252/17)

(2017/C 195/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Völker ja M. Pemsel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "Simply. Connected." – Rekisteröintihakemus nro 14 814 032

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 10.3.2017 asiassa R 947/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 64 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 263 artiklan kanssa, on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 28.4.2017 – Der Grüne Punkt v. EUIPO – Halston Properties (ympyrän kuva kahdella nuolella)

(Asia T-253/17)

(2017/C 195/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat P. Goldenbaum, I. Rohr ja N. Ebbecke)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Halston Properties, s.r.o GmbH (Bratislava, Slovakia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (ympyrän kuva kahdella nuolella) – EU-tavaramerkki nro 298 273

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 20.2.2017 asiassa R 1357/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- siinä tapauksessa, että muu osapuoli osallistuu oikeudenkäyntiin, velvoittaa muun osapuolen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
-

OIKAISUJA

Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-232/16 P

(Euroopan unionin virallinen lehti C 63, 27. helmikuuta 2017)

(2017/C 195/62)

Asiassa T-232/16 P komissio v. Frieberger ja Vallin julkaistu tiedonanto oikaistaan seuraavasti:

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.1.2017 – komissio v. Frieberger ja Vallin

(Asia T-232/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Henkilöstösääntöjen uudistus — Eläkeiän nostaminen — Päätös, jolla hylätään eläkeoikeuksien hyvityksen uudelleenarviointi — Ne ultra petita -periaate — Oikeudellinen virhe — Perusteluvollisuus)

(2017/C 063/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja G. Gattinara)

Muut osapuolet: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) ja Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia) (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja N. de Montigny)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 2.3.2016 antamasta tuomiosta Frieberger ja Vallin v. komissio (F-3/15, EU:H:2016:26) tehty valitus, jolla vaaditaan kyseisen tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 2.3.2016 antama tuomio Frieberger ja Vallin v. komissio (F-3/15) kumotaan.
- 2) Jürgen Friebergerin ja Benjamin Vallinin virkamiestuomioistuimessa asiassa F-3/15 nostama kanne hylätään.
- 3) Osapuolet vastaavat muutoksenhausta aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Frieberger ja Vallin veloitetaan korvaamaan virkamiestuomioistuimen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien Euroopan komissiolle aiheutuneet kulut.
- 5) Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä virkamiestuomioistuimessa että tässä oikeusasteessa.

⁽¹⁾ EUVL C 243, 4.7.2016.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI